

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 9

November 1966

15. årgang

HELHET og sammenheng betyr noe vesentlig i et samfunn som vil holde seg friskt og sunt. Det tok mange århundrer før Norge ble ett rike slik at nordmenn i noen grad lærte å kjenne seg samhörige på tvers av alle grenser i form av fjord og fjell, skoger og vidder. Det står ennå adskillig tilbake, mye er det å ta igjen her.

Som på det nasjonale plan gjelder dette også det enkelte bygdesamfunn, også vårt eget. Så pass mangeartet og forgrenet Orkdal er både med hensyn til topografi og folkesammensetning, er det et faktum at det lett skapes problemer når det gjelder samhold og samarbeid. Grendeinteresser og isola-

lighet. «Ett legeme og en Ånd, likesom I er kalt med ett håp i edrs kall; én Herre, én tro, én dåp, én Gud og aller Fader». Efes. 4, 4.

Ikke minst på dette felt og på denne bakgrunn gjelder spørsmålet både påtrengende og intregende: *Svikter vi fellesskapet?* Ligger vi under for egne lyster og ideer, gir vi etter for makter og åndskrefter som seiler frem under mottoet om å «splitte og herske»? Forsømmer vi samlingen om ordet og bønneren? Glemmer vi at søndag er kirkedag med en plass som venter ved gudstjeneste og i kirkebenk?

Skulle det være noe ønske å bære for hverandre, noen bønn å be i og for vår menighet også, måtte det

Sviket mot fellesskapet?

sjonstrang med delvis unødig frontdannelse er nok en kjensgjerning som kan være plagsom nok på det kommunal-politiske plan. Godt å unngå helt er dette ikke, men det må erkjennes og bør motarbeides i størst mulig utstrekning.

På det kirkelige og kristelige felt er det også mye å ta igjen når det gjelder dette med samhold og solidaritet. Kristent arbeid og menighetsliv er i seg selv samfunnsdannende. Der evangeliet lyder klart, der sakramentene brukes på rett vis, brytes murer og rives gjerder ned. Der kan det skje på ny det under som har hendt før: «da enes atter hva er skilt».

Kristendommens mål og evangeliets appell er i troens fellesskap å bevare Åndens enhet i fredens sambånd slik at vi kan vandre i ydmykhet og saktmodighet, med langmodighet, så vi tåler hverandre i kjær-

gå an å samle det i noen linjer fra kirkebønn og salmebok: Se, o Gud, i nåde til din kristne kirke, gjør den enig og sterk, vekk opp de sovende, før de adspredte tilbake!

*Den som er veket fra deg hen,
O Herre, søk ham opp igjen;
Lukk opp hans syn,
Forbind hans sår
Så salig styrkestund han får!*

*Gjør ånden sterk og hjertet stilt,
Før hit hvo seg fra oss har skilt,
Sank sammen dem som spredte går,
Stadfest dem som i tvilen står!*

*At de med oss og vi med dem
Kan følge deg og finne hjem,
Og der til sist med trøstet sjel
Få hvile søtt og blive sæl!*

L. rev. 166.

K.

Dikt til Allehelgensdag

Ikke en spurv til jorden
uten at Gud det vet.
Ikke en sjel mot døden
uten Hans kjærlighet!
Ikke en blomst er visnet
ikke en tåre falt
uten at Han vet om det,
Han som er over alt.

Tro det når stormen herjer
bladløse vintertrær.
Tro det når brenning bryter
over de nakne skjær! —
Tro det når ubeskyttet
midt i en kamp du står.
Tro det når helt alene
du med en smerte går.

Tro det når noe brister
uten å vokse frem.
Tro det når noen mister
det som var alt for dem!
Tro det når håp går under
uten å reise seg:
Ikke en spurv til jorden!
Det er et ord til deg.

Ingeborg P. Fougner.

NB!

For meg er to ting uforståelige. For det første Guds uforanderlige kjærlighet til menneskene, på tross av deres utakknemlighet. For det andre menneskenes utakknemlighet mot Gud, på tross av hans uforanderlige kjærlighet.

Martin Luther.

SIDEN SIST:

Samlingen på Fannrem 25. 9. av 50-årskonfirmantene ble avvirket på en vellykket måte og med stor deltagelse både i kirken først og senere i Megården bedehus. Ved gudstjenesten forrettet sokneprest Leergaard. Samværet i Megården ble ledet av Frode By og Ivar Tuflåt. Her var det god bevertning, prolog ved en av 50-åringene og hilsener ved noen av de tilreisende. Videre tale av res. kap. og avslutning ved soknepresten.

Familiegudstjenesten 2. 10. i hovedkirken samlet riktig mange, og salmesangen lød kraftig under hvelvet. Etter avslutningssalmen var det utdeling av premier til noen av dem som vant tegnekonkurransen om Den barmhjertige samaritan. Under utgangsspillet var det så ofring til menighetspleien der små og store fikk være med å gi sin gave til arbeidet. Tilsammen kom det inn henvend 1000 kr.

På Geitastrand var 3. 10. innbudte fra alle foreninger samlet om Bibelmisjonen. Ca. 35 var møtt frem i bedehuset på Ofstad. John Kjøren ønsket velkommen og res. kap. talte. Det var ellers loddsalg, bevertning og lysbilder. Sammen med noen bøsser ga kvelden ca. 400 kr. til Bibelmisjonen. — Hyggetimen for eldre på Svorkmo 4. 10. som ble gjentatt den 18., samlet begge ganger en krets av interesserte og takknemlige gamle. Her er muligens et behov som bør møtes med å samle de eldste blant oss på formiddagstid og i dagslys uten å være avhengig av de sene kveldstimer.

Også i Orkland var det 9. 10. samling av 50-års- og 25-årskonf. ved høsttakkegudstjenesten. Også her var det navneoppsett av de nye konfirmantene som ble presentert i kordøren, 30 i tallet. Som parentes kan nevnes at den gamle kollektbøsser var kommet på plass igjen i våpenhuset, nyoppusset og fin. Den ble tatt i bruk, og det kom inn 150 kr. til å fylle litt opp i en slunken menighetskasse. Etter gudstjenesten ble 50-års og 25-årskonfirmantene fotografert, og de fortsatte senere med eget samvær på Svorkmo misjonshus. — Konfirmant- og menighetsfesten på Geitastrand 11. 10. samlet en god del interesserte fra hele soknet, noen også utenfra, til

en trivelig og givende kveldstund. — På Megården bedehus hadde sjømannsmisjonen på Fannrem samling 12. 10. med utlodning og årsalg. Pastor Koren talte til åpning, og etter bevertningen talte kretssek. Skoglund og viste film. Det kom inn til arbeidet blant våre sjøfolk kr. 2108. — På Svorkmo hadde en del av foreningene for NMS gått sammen om en misjonsfest 13. 10. Talen ble holdt av misjonær Guri Syrstadeng som også viste lysbilder, og det var sang av klokker Olav Honstad. Oppslutningen var bra, og det kom inn til misjonen kr. 1145.

Søndag 16. 10 var det høstfest på Sølberg bedehus. med stor deltagelse fra kretsens folk, 40—50 til stede. Talen var av Arne Aunan, og det var i det hele en trivelig sammenkomst i det nyoppussede lokale som noe senere skal ha en egen innvielsesfest. — Møterekken på Grendstugu By som begynte 12. og sluttet 23., hadde som hovedtaler ungdomsarbeider Einar Gjønnes. Ungdomskvelden den 14. hadde stor tilslutning, og ellers var oppmøtet adskillig stigende mot slutten. — Høsttakkegudstjenesten i hovedkirken den 23. samlet ganske mange. Kirken var pyntet med noe av høstens grøde og farger. Det var sang av skolelagsskoret fra Follo og ofring til bispedømmerådets arbeid.

ALLE-HELGEN

Første søndag i november er Allehelgensdag. Som et brudd i trefoldighetssøndagenes lange rekke (sammen med bots- og bededag) minnes vi midt i menighetens og arbeidets år om den triumferende menighet, om «den store hvite flokk» som er nådd frem til målet, — helt frem og helt hjem. Det er om dem det står med Åpenbaringsbokens billedrike språk at de er for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel — —. De skal ikke hungre mer, heller ikke tørste mer; solen skal heller ikke falle på dem, eller noen hete; for Lammet, som er midt for tronen, skal vokte dem og føre dem til livets vannkilder, og Gud skal tørke bort hver tåre av deres øyne. (Åp. 7, 15-17).

Vi har sagtens grunn til å si med salmedikteren: «Tidt jeg spørger om jeg kan Nå til salighetens land».

FRÅ KJELDENE

Difor skal de, som er Guds utvalde, heilage og kjære, kle dykk i eit varmt hjartelag, i godleik og audmjukskap, i spaklynde og langmod!

Ver tålsame mot kvarandre og tilgjev, om det har noko å klaga kvarandre for! Kristus tilgav dykk; sameleis skal de tilgje!

Men framom alt dette må de eiga kjærleiken, som bind saman alt til ein fullkomen heilskap!

Koloss. 3, 12-14.

*Å, var eg meir deg, Jesus, lik,
So hjartevarm og god,
Med same kjærleik utan svik
Som du i striden stod.
Å, var eg meir med liv og tru
I alle ting som du, som du,
Min Gud, kor sæl eg var!
Orheim. L. rev. 584.*

STØYLEN

Etter gudstjenesten på skolen søndag 13. blir det «kirkekaffe» med et enkelt program.

Vi har jo syndet og sviktet, feilet og falt. Hver for oss har vi krenket den hellige Gud med tanker, ord og gjerninger. Men målet er der, og målet vinker og kaller, kaller på gammel og på ung. «Og veien, veien den har vi klar i Jesus, hans gjerning og tale»!

*Den store hvite flokk, å se
Som tusen berge full av sne
Med skog omkring Av palmesving
For tronen — hvo er de?
Det er den helteskare som
Av hin den store trengsel kom
Og har seg todd I Lammets blod
Til himlens helligdom.
Der holder de nu kirkegang
Med uophørlig jubelklang
I høie kor Hvor Gud han bor
Blant alle englers sang.*

Brorson.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4,—.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

ORKANGER KIRKE

Søndag 23. oktober var det nye teppet foran alteret i Orkanger kirke kommet på plass. Det er en gave fra Orkanger Vel, som har gitt materialet til teppet, og maskinist Norberg, Fannrem, som har gjort kostnadsfritt og meget vakker arbeid. Teppet er håndknyttet. Når en så tenker på Norbergs alder - 94 år - kan en bare forundres og beundre. Teppet er en verdifull tilvekst til kirkens prydgjenstander. Hjertelig takk til gjerne.

I ORKDAL SOKNERÅD

ble på møte 3. 10. følgende komite for innsamlingsarbeidet i forbindelse med Menighetsfakultetets nybygg oppnevnt: Peder Stokkan, Ole Gjønnes, Erling Solem, Endre Hugdal, Arne Fagerholt, Reidar Halgunset, Helge Syrstad, lærer Johansen og lektor Nødtvedt.

MENIGHETSFAKULTETETS NYBYGG.

Vi henviser til ovennevnte komite som gjelder Orkdal sokn og føyer også til de kontaktpersoner som er oppnevnt i Orkland. Av hensyn til de store områder det her dreier seg om, er det av betydning at alle interesserte vet hvem som kan ta imot bidrag:

Jo Marius Asbøl, Agnes Dalen, Marta Fagerli, Randi Grendal, Ingvar Grytdal, Anders Hoston, Oddlaug Høston, Tore Høston, Jens Indergård, Målfrid Kvikne, Helga Ljøkjel, Ingvald Sæter, Olav Øvervik.

På Orkanger er pastor Olsen kontaktmann.

KONFIRMASJON I ORKANGER

Dagen er ennå ikke bestemt. 2. søndag i mai pleier å være den vanlige dagen. Men siden den dagen er 1. pinsedag kommende år, blir det i hvert fall ikke konfirmasjon da. Det er enda nok søndager å velge mellom i mai. Spørsmålet trenger en nærmere drøfting, som vil bli gjort på spesielt møte.

Konfirmanttallet er også relativt stort i Orkanger i 1967. En rekner med et tall på 60.

TAKK FOR HILSEN.

Minner fra den første menighet lyser i en egen glans i prestens liv, og jeg tenker tilbake på mine presteår i Orkdal med glede og takknemlighet.

Det var en stor glade både for min kone og meg at vi for to år siden fikk være med å feire 50-årsjubileet for konfirmanter på Svorkmo, og vi er også hjertelig takknemlig for det festtelegram vi nylig mottok fra konfirmantene fra 1916. Gud vel-signere dere alle.

Egil Brekke.

GAVER TIL MOE KIRKE.

Fra Anne Haugen, Tr.heim. Beret Metli, Fannrem. Erling K. Svorkmo, Mølnbukt. Ida Asbøll, Løkken. Ingeborg Sørensen, Bodø. Tora Ljøkeløy, Thamshavn. Ola Bjørndal, Rennebu. Johanne Tokle, Romsdal. Anne Løvås, Heimdal. Marit Halgunseth Selnes, Fannrem. Kari Aune Oksvold, Ørland. Reidar Fyhn, Meldal. Marit Lium, Fannrem. Åsmund Fagerli, Rødde. Johannes Korsli, Orkanger. Ashild Singsdal, Eggkleiva. Fredrikke Togstad Tomter, Dal st. Egil Høston, Rygge. Ella Engen, Lundamo. Borghild Opøyen, Tr.heim. Røttereng, Malm. Åse Evjen, Ranheim. Andreas Skjøberg, Løkken Verk. Jorunn Skjøberg, Skjetlein. Tils. kr. 555,—.

GAVER.

Til Orkanger menighetspleie er mottatt fra Judit Grande, Orkanger, verdi kr. 20. Christian Thams, Meldal kr. 30 og fra Unevnt, Orkanger kr. 200. Hjertelig takk.

Nasjonens forfall

— Vår tids mangelsjukdom er mangel på fysisk aktivitet. «Slapp av og bli frisk» seier lækjarane — og folk vert endå veikare enn før. Vår tid med sin mangel på kroppslig aktivitet tek hardare på menneskekroppen enn det harde arbeidet tidlegare gjorde det, sa stortingsmann Bjarne Undheim — fotballsparkande rektor frå Bryne — då han i Studentersamfundet i Oslo kåserte først på dette året.

Bjarne Undheim meinte at skolen, og planleggjarane av skolen altfor lite tek omsyn til dette. Han meinte

Ungdomsspalte

*Herre over alle slekter,
Du som har et evig navn,
Du som kjenner våre lengsler,
Og som gransker våre savn,
Gi vårt korte liv her nede
Tapper kraft og hellig glede,
Evigheit i tidens kår —
Du som blir når alt forgår!*

R. Fangen.

VED FAMILIEGUDSTJENESTEN søndag 2. 10. i hovedkirken var det navneoppsett og presentasjon av de nye konfirmantene, i alt 64. Det samme skjedde også ved høsttakkegudstjenesten i Moe kirke 9. (30). Sammen med alle på Orkanger blir dette en stor flokk som skal forberedes til sin høytidsdag, og som — sammen med konfirmantprestene — trenger hjemmenes støtte og menighetens forbønn.

PÅ GJØLME var det 16. 10. ungdomskveld på bedehuset med assistanse fra misj.-bibelskolen i Stjørdal. Ca. 40 var møtt fram, og det ble sluttet kontakt mellom unge innbyrdes og mellom misjon og menighet.

TENÅRINGSTREFF på Svorkmo onsdag 30. 11. kl. 19.

NESTE UNGDOMSGUDSTJENESTEN i hovedkirken på Fannrem blir søndag 6. nov. kl. 18 ved prestene Solli og Koren. Etterpå blir det samling på Megården bedehus.

LYSMESSEN på Fannrem like før jul tar vi også med her da datoer er blitt fastslått til søndag kveld 11. 12., sannsynligvis kl. 19. Også denne gang regner vi med assistanse av konfirmanter og gymnasiaster, samt av søsterelever fra sykehuset.

at fagfolk som steller med helse og kroppsaktivitet må bli med i planlegginga av den norske skolen.

Også psykiske sjukdomar er langt meir sjeldan mellom dei fysisk sterke. Mottoet «Heile folket i arbeid» kan ein visst omskrive med «Heile folket på trygdekassa». Er storparten av det norske folket meir lykkelige idag enn for tretti år sidan? Det er vel og bra å ha det ein kjøpar for pengar, berre ein ikkje mistar det ein ikkje kan kjøpe for pengar. Omgrepet sikringsmosjon må bli like vanleg som omgrepet sikringskost er det idag.

GUDSTENESTER

6/11, Allehelgensdag.

Orkdal kl. 11: Sokneprest Leer-
gaard. Nattverd.

Orkanger kl. 11: Res. kap. Ko-
ren. Nattverd.

Geitastrand kl. 11: Kallskap.
Olsen. Nattverd. Ofring til
Kirkens Nødhjelp.

Orkdal kl. 18: UNGDOMSGUDS-
TJENESTE.
Prestene Solli og Koren.

13/11, 23. s. e. tref.

Orkanger kl. 11: Olsen.

Støylen skole kl. 14: Koren.

Moe misjonshus kl. 11: Leergaard

20/11, 24. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Olsen.

Orkanger kl. 11: Leergaard.

Monset skole kl. 11: Koren.

27/11, 1. søndag i advent.

Orkland kl. 11: Koren.

FAMILIEGUDSTJENESTE.

Ofr. til det nye orgel som sam-
tidig innvies ved domorganist
Ludv. Nielsen. Kirkebuss.

Kl. 16/17: KIRKEKONSERT.

Orkdal kl. 11: Leergaard.

Orkanger kl. 11: Olsen.

4/12, 2. s. i adv.

Orkland kl. 11: Olsen. Nattverd.

Orkdal kl. 11: Koren. Nattv.

Orkanger kl. 11: Leergaard.

11/12, 3. s. i adv.

Orkdal kl. 11: Olsen.

Hoston kl. 11: Koren.

Orkanger Aldersheim kl. 11:

Leergaard.

Orkdal kl. 19: LYSMESSE.

Forandringer kan inntreffe.

Kan vi forebygge at barn får barn?

Når problemet melder seg og statistikken viser som hos oss at på ett år fikk 5661 piker mellom 15 og 19 år barn, og at en sjettedel av disse barna kom til ugifte mødre, da begynner noen hver å spørre etter hvordan slikt kan forebygges. Men en blir atskillig rystet over at så mange kun reagerer med krav om mer omfattende seksualopplysning og veiledning i prevensjon, mens bare noen enkelte peker på viktigheten av etisk veiledning.

Når det stadig inntreffer kollisjoner og overkjørsler i et veikryss, da nøyer man seg ikke med å snakke om bedre opplæring av bilførere og sikrere bremses, men man krever ganske enkelt lysregulering av krysset med klare lyssignaler.

Den slappe moralholdning som gjerne smykker seg med navnet human toleranse, er i virkeligheten ikke noe annet en brutal antihumanisme. Driftstilfredsstillelse uten mulighet for personansvar overfor den andre part er intet annet enn antihumanisme. Ansvar for hovedpersonen i dette ansvarslose samliv mellom barn, nemlig det uønskede barn uten hjem, er mer og mer borte i bildet når patentløsningen skal være seksuell opplysning og veiledning i prevensjon. Vi har da så pass lenge vært «velsignet»

med slik opplysning og veiledning sammen med en åpenlys og ofte offentlig uttalt forakt for moralansvar, at man burde vende blikket en annen vei.

Når skal vårt samfunn igjen som et kristent samfunn begynne å forebygge med offentlig anerkjente og offentlige understøttede moralske normer den moralske antihumane utglidning som skaper kaos hos mødre som bare er barn, og et enda større kaos hos alle de uønskede barn, som skal vokse opp?

*Erling Ruud
i «Vårt Land».*

Ungdommen og diakonien

— Hvis noen har fått for seg at unge kristne skal betjenes, altså underholdes eller vartes opp, mens eldre kristne skal tjene, så er de fullstendig på villspor!

Det var pastor Kjell Petter Dahl som kom med denne salven på Diakonirådets landsmøte. Diakonitanken har ennå ikke fått den plass den skulle ha i ungdomsarbeidet, sa han, men ungdommen vil slutte opp om tjenesten av hele sitt hjerte hvis de bare får følelsen av at det

Vår hjerteligste takk for all oppmerksomhet og deltagelse, ved vår kjære mor, Marie Bredeesen's sykdom og bortgang.

Barna.

SLEKTERS GANG

Døpte

Orkanger.

- 4/9: Roar Holden
John Gunner Elshaug
Lars Kjetil Storegjerd
Eva Slettvoold
- 18/9: Jon Sverre Løvaas
Gerd Synnøve Stølhaug
Grete Harrang
- 25/9: Stig Morten Leknes
Karen Mari Ustad
- 2/10: Morten Martinsen
9/10: Wenche Karlisen
16/10: Bodil Misiewicz
23/10: Sivert Rye
Aase Ulrikke Larsen.

Vigde

- 24/9: Sigmund Unander, Birkenes
og Kari Hagen, Orkanger.
Per Ragnar Hovin, Buvika
og Jorunn Olsen, Orkanger
- 1/10: Bernhard Iversen, Lyngstad
og Margit Løseth, Orkland.
- 8/10: Palmar Johan Nordstrand,
Bodin og Brit Sølvi Helvik,
Orkanger.

Døde

- 6/9: Ragnhild Skogaas, f. 1890
- 26/9: Ole By
- 2/10: Arnt Brandli, f. 1909
- 14/10: Reidar Gerhardsen Berge,
f. 1913.

er noen «vits» i den diakonale innsats.

— Diakonien er den kristne kirkes hverdagsgudstjeneste, sa pastor Dahl, og da skal selvsagt ikke ungdommen holdes utenfor.

Og han kom med en påstand som gir noe å tenke på:

— Hvis vi ikke får ungdommen med, blir vi stående uten den begeistring og den oppfinnsomhet som følger med unge mennesker. Diakonien kan i det lange løp ikke klare seg uten ungdommen.

MENIGHETSBLADETS

økonomi er noe anstrengt. Men vi håper at det, blant de mange julegaver som etterhvert skal forberedes, også blir plass for en gave til bladets drift.